

RB 111-Seglare

Medlemsblad nr 20, månad år 2005

ORDFÖRANDE HAR ORDET

Några minnen från säsongen 2005. Upp-
takten blev årsmötet i klassisk båtmiljö på
Skeppsholmen. Briggen blocket kunde
delas ut tillsammans med andra priser
alldeles i Stockholmsbriggens omedelbara
närhet. Under sommaren drog två RB111-
seglare i österled och Hans Eriksson läm-
nar en trevlig seglingsrapport i medlems-
bladet.

Cupen lockade flera seglare att rapportera
resultat vilket är verkligen glädjande. Hop-
pas några ser möjligheterna att haka på
nästa säsong. Det finns, vad jag vet, inget
bättre sätt att lära sig behärska båten än
att segla tillsammans med andra. Att ha
prövat grejorna ger dessutom ett viktig
bidrag till sjösäkerhet vid familje- och se-
mestersegling.

Klubbmästerskapet samlade fyra båtar till
Jungfrufjärden varav tre från Mälaren och
en båt med 60 nm till- och hemsegling från
sydligaste skärgården. (Trots oerhört
skickliga konkurrenter hade vi på Posei-
don tur att vinna den här gången). Iden att
locka seglare i Stockholms östra delar fick
dock ingen vidare utdelning.

Alla vi som var med säger unisont "det här
är ju så kul och trevligt att träffas så fler
borde ha intresse att vara med". Styrelsen
prioriterar frågan att nå ut bättre och locka
fler RB111-Seglare. Diskussioner pågår
om att låta KM ingå i en del i en mer social
aktivitet som t.ex. en seglarträff.

Har du idéer, synpunkter så är dessa väl-
komna. Ring eller maila mig. Jag blir glad
för alla kontakter.

Hans Holmqvist
Ordf.

*Föreningen är en rikstäckande
allmännyttig ideell förening med
ändamål:*

- att främja intresset för och
segling med RB 111,
- att utgöra en samlings- och
kontaktpunkt för alla som är
intresserade av RB 111,
- att höja intresset för sjön och
segelsporten med idrottsligt
och ideellt ansvar,
- samt att verka för ett gott
kamrat- och sjömanskap.

Innehåll

- Ordförande har ordet
- RB111 Cup- & KM-resultat
- Resa i Baltikum
- Teknisksidan
- Medlemsmatrikel

Besök gärna vår hemsida för mer
information.

<http://www.ernefors.com/RB111/>

Kappseglingar

Kappseglingsresultat säsongen 2005

RB111 Cupen.

Båt	Skeppare	Segling	Da-tum	Placer- ing/ antal båtar	Poäng	Summa, Acku- mulerad		
Cavella S 24, Bromma	Reidar Stolt	KBS/ÅBS Primörkör	4/6	4/12	0.87	0.87		
		KBS/ÅBS Primörkör	5/6	2/12	1.03	1.90		
		KBS Frostrace	17/9	1/13	1.12	3.02		
DaCapo S 14, Kalmar	Kenneth Ling	LBK Mid-sommarpokalen		5/10	0.70	0.70		
		Byxelkroken	17/9	1/14	1.13	1.83		
		Byxelkroken	18/9	6/14	0.77	2.60		
Sofie S 49, Bromma	Lars Ericson	KBS/ÅBS Primörkör	4/6	7/12	0.62	0.62		
		KBS/ÅBS Primörkör	5/6	1/12	1.12	1.74		
		KBS Tisdagssegling	14/6	7/9	0.42	2.16		
		OBF Söndagssegling	14/8	6/7	(0.34)	2.16		
		Södertörns-pokalen	20/8	4/10	0.80	2.96		
		OBF Söndagssegling	21/8	8/10	0.40	3.36		
Solaster S 18, Grödinge	Hans Eriksson	KM RB111	27/8	2/4	0.70	4.06		
		KBS Frostrace	17/9	6/13	0.74	4.80		
		KM RB111	27/8	4/4	0.20	0.20		
		Poseidon S 41, Ekerö	Hans Holmqvist	KM RB111	27/8	1/4	0.95	0.95
		EBK Torsdagssegling	1/9	2/9	0.98	1.93		
Svartörn S 34, Bromma	Torgny Hållstrand	EBK KM	3/9	7/11	0.56	2.49		
		EBK Torsdagssegling	8/9	6/8	0.45	2.94		
		EBK Höstsegling	1/10	4/8	0.70	3.64		
Svartörn S 34, Bromma	Torgny Hållstrand	KM RB111	27/8	3/4	0.45	0.45		
		KBS Frostrace	17/9	7/13	0.66	1.11		

Denna säsong har RB111 Cupen rönt ett glädjande mycket större intresse än tidigare. Sex båtar har redovisat resultat från diverse små och större seglingstävlingar. Förra årets vinnare

Kenneth Ling har t.ex. deltagit i Byxelkroken, med över 120 båtar i 7 grupper/klasser, medan andra har redovisat resultat från små klubbseglingar med 4 deltagande. Listan visar att man inte behöver placera sig högt upp i de olika seglingarna, flitigt deltagande kan räcka (åtminstone i år) Inför nästa säsong hoppas vi att ännu fler skickar in resultat och deltar i flera seglingar. Då har årets vinnare dessutom skaffat sig en ny Genua så medelvärdet på placeringarna skall väl kunna stiga lite, det var tufft i år med lätta kvällsvindar och en kryssflock.

Det har varit spännande att kunna följa sommarens resultatutveckling via hemsidan.

Årets RB111 Cup vinnare blev alltså Lars Ericson på S 49 Sofie.

Klassmästerskapet för RB111 2005

Seglades på Ingarö- och Jungfrufjärdarna med start vid Härsö, Nacka-Värmdö båtklubbers uthamn.

Distansbana ca 15 nm.

Strålände väder med sol och behaglig temperatur.

Lätta vindar från NV, ökade något mot slutet av seglingen.

Båt	Skeppare	Placering
Poseidon S41	Hans Holmqvist	1
Sofie S49	Lars Ericson	2
Svartörn S34	Torgny Hållstrand	3
Solaster S18	Hans Eriksson	4

Hans Holmqvist gratuleras till segern.

KLUBBMÄSTERSKAP 2005

Här bestäms gemensamt routen för årets KM-segling

Skepparmöte ute i det fria

Här känner Poseidons skeppare sig trygg med konkurrenterna långt efter.

Det sägs att segrarna skriver historien. Just här råkar det vara sant.

När min fru Anne och jag byggde S41 från gelcoat i formarna, till riggad och klar, var en dröm att också kunna kappsegla lite. Betona LITE. Inte tokkappsegla, men i en trevlig gemenskap också kunna se hur vi klarade oss i en tävling.

2005-års KM-vinnarbesättning

Att 17 år senare få vinna ett klubbmästerskap för RB111 var förstås en stor glädje. Det var också roligt att det var i en familjesegling med son och hundar med ombord, och Anne som gästade. Men vi hade tur, det var vindar som passade oss. Med mera hårda kryssar hade det inte gått lika bra.

Att sen tillbringa en supertrevlig kväll med knytkalas och samvaro med de andra besättningarna ombord på Solaster med Hasse E som värd var också en höjare.

Om du någonsin ska var med på en kappsegling så är det på vårt KM! Vi kör bara med fock – alltså ingen segelhysteri. Banan är lagd för att man ska kunna starta och runda utan konstigheter – glöm hetsen från bankappsegling. Här har vi ingen besättningsskara på fem vråltända biffar. Torgny, Reidar och Hasse E seglar ibland ensamma. Ingen supertrimmad båt utan snarare semesterutrustad – även om vi hade lastat ur en tung gummijolle och reservdieseldunk. Vi seglar för att ha trevligt, och att vinna är förstås kul, men inte den enda drivkraften.

Poseidon/HH

Resa i Baltikum

Detta är en något förkortad berättelse om den planerade resan i österled som annonserade om i Medlemsblad nr 19.

Den 3 juli kl.12.00 avgick Solaster från Grödinge båtklubb mot Landsort för vidare färd mot Fårö och Lauterhorn. Ombord finns kapten Hans Eriksson och hans äldsta son Björn. Planen är att möta segelbåten Sophie (RB111 nr 49) med Lars Ericson och hans vänner Lennart och Tom ombord på Irma Matilda (Nauticat 33) vid Lauterhorn.

Vi hade vinden mitt i nosen ner till Landsort, men därefter segelbart med kryssvinkeln lite söder om romblinje. En fin segling med bra vind och smult vatten blev det. Lauterhorn nåddes vid 04.30 på morgonen och där låg redan våra medresenärer på svaj.

Lauterhorns hamn

Det gavs tillfälle till promenader längs stranden bort mot raukarna. Här blir man förvånad över den växlighet som lever bland all den kalksten som stranden utgör.

Raukar på Fårö

Man har rustat upp hamnen sen sist vi var på besök, men också renoverat den gamla hamnkaptensens hus där han en gång i tiden övervakade båttrafiken i hamnen. Nu är det mest fritidsbåtar som gör besök i den skyddade hamnen. Det är förstås även lokala fiskare som utnyttjar den också.

Klockan 3.00 gav vi oss iväg och vårt mål var Ventspils i Lettland som är den närmaste hamnen ca: 90 nm. Spänningen ombord på Solaster var stor för vi hade aldrig varit i Baltikum och visste därför inte mycket om hur hamnarna såg ut.

Sophie på väg mot Ventspils

Efter att ha rundat Bungeör Fyr tog vi kurs på Ventspils. Vinden var inte mer än 3-4 s/m nordlig och vi hade kommit överens om att hålla 6 kn så det blev motor. Sjön var bra med en våghöjd på ca: 0,3-0,4m. Senare ökade vinden och vi satte segel för att segla en stund och gå för motor igen med seglen uppe.

Ungefär klockan 18 angjorde vi Ventspils Yacht hamn som var full av båtar så vi fick lägga oss vid en hög kaj.

En medeltida kogg angör Ventspils

Inklarering skedde i hamnkontorets lokaler vid hamnen. Proceduren var inte ett dugg besvärlig och vi lärde oss att den blankett som svenska kustbevakningen använder duger bra här också. Det viktiga var att ha en "crew list" som specificerade personerna ombord med passnummer, båtens namn, hemmahamn och från vilken närmaste hamn man kom ifrån.

I hamnen finns inte mycket service annat än dusch och toaletter. Diesel kan köpas genom hamnkontoret som också hjälper till med transporten. En liten speciell procedur kring dieselköpet är att notera, man måste beställa exakt den mängd man har dunkar för.

Ventspils är en fin liten stad med gamla och lite nya hus och med ett affärscentrum som inte heller är stort. Gatorna är rena och verkade nysopade, ingen tycks slänga skräp på gatorna.

Gata i Ventspils

Vid stråket hittade vi en uteservering som tilltalade oss där vi smakade på ölen och maten.

En öl i Ventspils

Det blev lite bunkring i affären närmast hamnen och sedan tillbaka till båtarna för lite samkväm.

Solaster lämnade Ventspils vid midnatt för att passa tiden för besättningsbyte i Riga. Det är nya 70 nm att segla utmed den Lettiska kusten som inte är svårnavigerat. Vindarna var västliga, så det var bara att följa med halv vinden upp till inloppet till Rigabukten, Där man håller ut för grundpartierna. På morgonkulan passerar vi Kolka fyren styr söder ut mot fiskebyn Roja.

Kolka fyren på distans

Inloppet till Roja var enkel bara man höll koll på var floden mynnade ut i hamnen. Själva yachthamnen ligger i flodmynningen och rymmer ett fåtal båtar. Byn består i huvudsak av villor som ligger idylliskt inbäddade i uppväxta trädgårdar. Det finns en genomfartsväg som också fungerar som huvudgata med ett snabbköp och en mindre butik. Även en bankomat fanns och det var inga problem att hämta ut pengar på svenska kreditkort. Våra vänner på Sophie och Irma Matilda anlände senare på eftermiddagen.

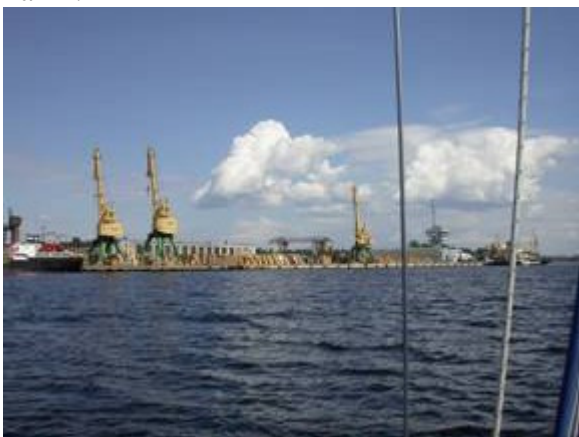

Rojas hamn

På morgonen gick Solaster ensam vidare till Riga för att Björn skulle hinna se något av stan innan han tog flyget hem igen. Sophie och Irma Matilda skulle göra en kortare dagsetapp och hade därför inte så bråttom, de skulle besöka nästa hamn Engure på vägen mot Riga.

Det blev ett dopp i Rigabuktens bölja ungefär halvvägs vilket var skönt. Vi mötte faktiskt en Lettisk seglare vilket är sällsynt, som kryssade på väg norr ut.

Väl framme vid inloppet till Riga var rekommendationen att anropa hamnen för tillstånd att fortsätta upp mot Riga. Man förstår kravet när man ser hur trångt det är på floden plus vilka storlekar det är på fartygen som lastar och lossar. Det är en ständig process att muddra farleden i floden för att dessa fartyg skall kunna komma in i hamn.

Flygfältstornet till höger är hamnkantoret

Riga Stad ligger ca: 9 nm upp med floden så det uppstår flera tillfällen för möte med dessa bjässar. Väl uppe vid Riga Yacht Centre Andrejosta ligger man skyddad med Y-bommar och med gott om plats.

Det är centralt med bara 15 minuters promenad in till stan, eller man kan gå tvärs över gatan och ta spårvagnen. Hamnen är bevakad med nattvakt och hamnkaptan under dagen. Man har tillgång till el, vatten, dusch och toaletter, men även en bassäng och en bar, allt annat måste inhandlas på stan.

Vy från inloppet till Yacht Centre Andrejosta

Vi besökte i huvudsak den gamla delen och gjorde enbart ett kortare besök i den moderna delen. I den gamla delen finns mest små butiker och stånd där man säljer hantverk och souvenirer, men också gott om restauranger. Den gamla ringmuren finns endast kvar på några få ställen. Många av husen är renoverade, men många är också under renovering.

En gränd med Peterskyrkan i bakgrunden

Peterskyrkan är renoverad flera gånger, även efter andra världskriget. Ett besök med hiss upp i tornet är väl värt ett besök. Man får en bra bild av staden uppe på 72 meters höjd.

Vy från Peterskyrkans torn mot zeppelinehangarerna och teletornet

Bara ett par kvarter därifrån ligger ”Domtorget” med domkyrkan som har en av världens största orgel med 6718 pipor. Kyrkan har flera fönster i glasmosaik och ett föreställer Kung Gustav II Adolfs intåg i Riga.

Har man möjlighet så rekommendera att lyssna på någon av de många konserter som bjuds i domkyrkan. På en del torg förekommer även konserter av olika slag.

Marknaden vid de stora zeppelinehangarerna är också värt ett besök inte bara ur studiesynvinkel, man kan göra en del av provianteringen där.

Saluhall i zeppelinehangar

Utklaring beställdes till kvällen på vår fjärde dag i Riga, eftersom vi hade för avsikt att gå tidigt på morgonen.

På morgonen gav alla tre båtarna sig iväg i fint väder med motvind, men inte alltför grov motsjö. Det blev en båttripp utan sikt på land förrän vi nåde målet som var Ruhnu, efter ca: 50 nm.

Hamnen på Ruhnu är liten och är under utbyggnad för att rymma ett trettiotal båtar.

Det är grunt så det gäller att ha koll på enslinjen och anörensbojen, nattetid blir det komplicerat att gå in. Hamnkaptan var väldigt tillmötesgående och hjälpsam, han skjutsade oss in till byn i sin bil. Servicehuset var nytt, det gamla blåste bort i den senaste höststormen och återfanns aldrig. Servicehuset innehåller hamnkontor, duschar och toaletter och allt är mycket fräscht.

På Ruhnu finns av ett mindre samhälle med en handfull hus en bit in på ön och en del utspridda. Den gamla kyrkan med svensk klingande namn på kyrkbänkarna finns där. En ny kyrka har byggts alldeles intill den gamla.

Kyrkorna på Ruhnu

En gård på Ruhnu

Ruhnu hamn

På eftermiddagen tog Solasters besättning en promenad utmed stranden i hopp om ett bad. Det finns fina sandstränder men är långgrund, när man gått ett par hundra meter ut nådde vattnet bara till knäna ändå. Så det blev till att simma på halvmeter djupt vatten, men det var skönt ändå.

Tidigt på morgonen gav Solaster sig iväg ensam mot Pärnu. Vinden var nordlig och bar fint mot vårt mål. Farten började med ca: 3 knop men ökade när vi kom fria från Ruhnu till ca: 6 knop och höll i sig ända till inloppet i Pärnu. Infarten var inga problem, själva marinan "Pärnu Jahtklubi" ligger en liten bit upp i floden och är en modern anläggning. Man förtöjer vid boj och brygga, vatten och el finns ute på bryggorna. Servicehuset innehåller reception, restaurang, duschar, bastu och toaletter allt i toppskick.

Marinan ligger tio minuters promenad från stan. Pärnu är en stad med sommarkaraktär, den är känd för sina fina sandstränder och används flitigt av Estländarna. Staden är gammal och även denna har kvar delar av sin ringmur. Staden finns på bägge sidor av floden, men den gamla delen finns på den södra sidan.

Marknad i Pärnu

Det var marknad i stan när vi kom och den varade i de två dagar vi stannade. Restauranger var det ingen brist på, trots det så var det svårt att få plats under lunchtid och middagstid för det är en populär stad. Det finns en hel del gamla hus som renoverats och en del har använt bakgårdarna till restaurangservering. Det blev hamnfest med om en rockkonsert nere på marinan och det var en väldig aktivitet med alla möjliga stånd.

Mest handlade det om matstånd med uteservering av olika slag. Även en del mer underhållning av typen "Galenskaparna" och roddtävling på floden bjöds det på. Som marinagäst var inträdet gratis. Det är långt till affärer så det blev en del kånkande med färskvaror.

Ett gammalt fångelse torn omgjort till affär och ateljé

Dagen efter hamnfesten lämnar vi Pärnu och beger oss mot Virtsu som är ett färjeläge. Vi väljer detta för att korta av distansen något på vår väg till Haapsalu. Vägen vi valde gick norr om ön Kihnu och dess grunda vatten med smala farleder som är bra utprickade. Vinden var även denna dag med oss och vi gjorde god fart med dryga 6 knop i medel.

Vid 15-tiden angjorde vi Virtsu som är en liten hamn med möjlighet för tre båtar liggande långsides och ett tiotal mindre båtar på den grunda insidan. Hamnservicen är torftig, duschar och toaletter ligger i färjeterminalen ca: 200m bort. Lite komplicerat att hitta utrymmena, men med lite ryckand i en del olika dörrar så hittade vi dem och de var fina.

På morgonen gav vi oss iväg mot Haapsalu och även denna dag var vindarna med oss om än något svagare. Valde man som vi den lite krångligare vägen så blev navigationen lite mer spännande. Det är grunt och mycket sten här och där att hålla reda på, men samtidigt håller man sig alert. Mest spännande var när vi skulle passera norr om

fyren "Rukkirahu" som har en smal led som på kortet såg väldigt grunt ut. Det gick inte att gå utanför pinnarna. Väl inne i hamnen fick man inte ta ut svängarna för mycket som en annan svensk båt fick erfa.

Även här har en utökning skett i förhållande till det som presenteras på deras hemsida. Det har blivit fler platser framför allt. På marinan finns en restaurang, biluthyrning, affär, dusch och toaletter.

Vi tog en 20 minuters promenad in till stan och konstaterade att vi missat "medeltidsfestival" som just avslutades. Festivalen hade hållits i den medeltida fästning som fortfarande är till största delen intakt.

Fästningen i Haapsalu

Haapsalu var den svenska huvudorten i Baltikum på Sveriges storhetstid. Fästningen har byggts ut från medeltiden och därefter. Från början var det bara ett kyrkofäste med kloster och en mindre mur runtom.

Staden som sådan är inte stor, men har ett affärs centrum som ligger en bit ifrån fästningen. Det finns många gamla trähus bevarade utmed promenaden till marinan som också är under utveckling med bland annat hotell.

Nästa dag hyrde vi en bil vid marinan för att kunna göra en tur på landsbygden. Vi åkte söder ut, det mesta var skog, så man såg inte mycket av småbyar eller gårdar. Eftersom landet är flackt så är inte synfältet särskilt långt. Det var först när man närmade sig ett större samhälle som gårdarna dök upp. På dessa gårdar fanns i många fall ett eller flera storkbon på telefonstolpar eller hustak. Samhällena var mycket lummiga.

Redan sex på morgonen lämnade Solaster Haapsalu för att gå till Lohusalu.

Det var att gå pinnstaketet tillbaka en bit för

att senare gå rakt norr ut.

Ytterligare en dag med goda seglingsförhållanden, så vi bara njöt av den enkla navigationen och fina vädret. Man såg kusten hela tiden och dess landkontur, men även här kan man inte gå för nära land. På delar av sträckan såg man tydligt de höga kalkstensväggar som utgjorde stranden. Nu var vi ute i Finska viken och vi såg spår av algbloomningen även om det bara var små mängder. Vi angjorde Lohusalu Marina vid 15-tiden och hamnpersonalen var hjälpsamma med anvisning av plats och förtöjningen. Hamnkontoret fanns i något som såg ut som ett flygtorn på en flygplats med god översikt över hamnen och inloppet. Anläggningen var nybyggd och hade stora planer på att utöka. Samhället bestod av sommarvillor för folk från överklassen i Tallinn främst. Det finns även tillgång till en 18-håls golfbana 15 km därifrån. I marinan finns en restaurang dusch och toaletter och med diesel, vatten och el vid kajen.

Lohusalu hamn

Med bara 22nm till Tallinn så blev starten inte förrän kl 8. Vi hade en svensk Scanmar 33 ett par distans framför oss som hare till Tallinn. Vinden var god, och farten runt 7 knop med enkel navigering. Vid inloppet till Pirita hamnen ökade vinden till ca: 17 m/s och farten lika så, började närma oss 9 knop och samtidigt närmade sig ett åskväder bakifrån. Det blev att rulla in genuan helt och på med regnställ. Vi såg att Scanmar 33än som inte observerat regnovädret så när det kom blev det bara för dem att åka med en bit mot Helsingfors. Mitt i allt detta var regnet så intensivt att man endast såg ett par båtlängder framför sig och därför var det viktigt att hålla koll var Scanmarn fanns. Dessutom tappade man orienteringen det var bara att styra mot öster som var den enda fria vägen tills vi kom fri från udden "Paljassaare".

Allt gick bra och Scanmarn fick ordning på prylarna och vi gick in mellan pirarna samtidigt.

Vi angjorde Pirita hamnen vid 12-tiden och fick plats längst in. Själva hamnen är fin och skyddad, men servicen är under all kritik inga egna duschar utan man får hyra in sig hos ett annat företags duschar som i å för sig är fina. Toaletterna vägrade besättningarna att gå på, de var trasiga och gick inte att låsa om sig. Vatten och el finns på kajen. Denna en gång så stolta anläggning som haft OS arrangemang har idag förfallit. Detta märktes på fasader och trappor som saknade marmorbeklädnaden delvis.

Mitt emot marinan på andra sidan huvudvägen ligger de enorma ruinerna efter "Birgitta klostret". Man ser hur stort det är när man jämför med Solasters besättning den vita pricken längst ner intill väggen.

Birgittaklostrets huvudskepp i Tallinn

Det finns numera också ett modernt Birgittakloster alldeles intill det gamla.

Det nutida Birgittaklostret

Det var enkelt att ta sig in till Tallinns centrum med buss. Vi besökte den gamla

delen först där vi bekantade oss med ringmuren som är väl bevarad.

Gammalt och nytt integrerat

Hela den gamla stan är under renovering även om mycket och många hus redan är åtgärdade. Även denna stad hade många restauranger och småbutiker för souvenirer och hantverk. Det är mycket folk i rörelse och svårt att få plats på serveringarna.

En italiensk restaurang där vi fick plats

Den gamla stan ligger delvis på en kulle och har med sin ringmur aldrig fallit i fienders händer under medeltiden. Det syns också när man står utanför och ser den höga och kraftiga muren att den är svårforcerad. Vi var där i tre dagar och det var marknad varje dag på rådhusorget där man sålde allt möjligt hantverk.

Marknad på rådhusorget

Den andra dagen tog vi en rundtursbuss för att få lite mer historia kring stan, men också se lite runt omkring. Det var en tur med bandad guidning på bl.a. på svenska. Den gjorde flera stopp där man kunde hoppa av om man var intresserad av just detta ställe. Annars gjorde man som vi åkte med hela vägen runt och sedan valde ut det vi ville se mer av. Biljetten gällde 48 timmar så vi återvände nästa dag för att se mer. Ett sådant stopp var där den sista ryska Tsaren lät anlägga ett sommarresidens alldeles utanför Tallinn. En enorm park med en svandamm och olika blomsterplanteringar som också var till för gemene man på den tiden.

Tsarens sommarresidens

På vägen passerade vi det kalkbrott där den mesta stenen var hämtad till Tallinns uppbyggnad både nu och förr i tiden. Nu är där en förort med över hundra tusen invånare och liknar vårt Rinkeby och Tensta. Denna del av stan syns långt ut till havs liggande ovanför Tallinns andra kända landmärken. Vi spenderade mycket tid åt att vandra runt i det gamla Tallinn och äta där.

Tjocka Berta det största tornet på hela ringmuren numera ett marinmuseum

Bunkra gjorde vi i ett snabbköp nära marinan.

På morgonen var det dags för vår returresa hem till Sverige via Hangö i Finland. Det är drygt 60 nm och våra sjökort över infarten var inte de bästa så vi ville nå fram i dagsljus. Så det var att starta tidigt. Nu skulle vi lämna Estland och gå till Finland och därmed också in i Schengen varför vi måste klarera ut.

Färden mot Hangö gick smärtfritt. Med god vind i seglen når vi inloppet vid 15:30 tiden. Vi måste anropa tullstationen på VHFén för att få deras position eftersom vi inte ser det på våra kort.

Väl där var det inga problem med inklareringen, men sen var det att ta sig till marinan. Det var väldigt mycket master, så vi undrade om vi skulle få plats.

Hangö kyrka och vattentorn

Hangö är en liten fin stad med två hamnar, en på norra sidan av halvön och en på den södra sidan som också är den största. Själva stan ligger uppe på en höjd där kyrkan och vattentornet finns. Man kan besöka vattentornet och via en hiss komma ända upp. Därifrån kan man se hela skärgården med inloppet och den södra hamnen.

Utsikt från vattentornet

Affärsgatan ligger högst uppe på höjden med snabbköp och andra butiker och även ett lite konstgalleri.

I hamnen finns många restauranger som är ombyggda gamla fiskebodas. Där finns också en hamnmack som har diverse båttillbehör, och andra bodas som säljer allt från sjökort till hantverk. Servicehuset innehåller en reception och hela det finska badutstyret med bastun som basutbud, allt i perfekt skick.

Under natten började det blåsa rejält fast vi drabbas inte. På morgonen vred det på väst. De större båtarna fick sätta ut spring till fler bojar för man var rädd för att inte de enskilda bojarna skulle hålla. Vi avvaktade till nästa dag på lite lugnare väder vilket det också blev. Vi fick istället tillfälle att inhandla moderna sjökort över den finska sydkusten, för vi hade för avsikt att gå in till Finska Utö.

På morgonen den 25 juli släppte vi tamparna vid Hangö och styrde ut till havs igen och med riktningen mot Finska Utö. Det bar precis så att vi kunde hålla kursen utmed kusten, men vinden började vrida till vår fördel.

Vid 15-tiden var vi utanför Finska Utö och dess fyr Lillharun, då fattade vi beslutet att ta kurs direkt på Svenska högarna istället. Idag bar vindarna till vår fördel, men imorron vet man inte och vi skulle ändå bara sova på Utö i alla fall. Farten var goda 7 knop och ingen tendens till att avta och det blev en enda bog ända fram till Svenska Högarna.

Till vår nackdel var att vi kom fram under den absolut mörkaste delen av dygnet som dessutom var det molnigt. Det fanns inte tillstymmelse till ljus, så vi såg inte landkonturerna utan strålkastare.

Klockan 03.00 hade vinden ökat till 9 m/s och ankarfästet släppte och efter flera försök gav vi upp och tog kurs på Sandhamn. Vi hade så gärna vilja se Svenska Högarna efter alla dessa år med egen båt, men det blev inte så den här gången heller. Nu var det lite ljusare så vi kunde se att fler än vi hade problem.

Det blev motorgång ner till Sandhamn och Lökholmen för lite mera sömn och vila.

Teknikavsnittet

Var gör man av toarullen?

Det finns standardluckor i teak att köpa.

Så här ser det ut med stängda luckor

Så här ser det ut med öppen lucka

Trångt på navigationsbordet?

Som standard är navigationsbordet för tätt in på skottet för att montera ett pennställ eller annan utrustning t.ex.

Forts. teknikavsnittet

Då kan man t. ex. förlänga med en distans mellan skottet och locket.

Här ser man GPSén placerad på denna förlängning. För att inte luckan skall tippa om man hänger på kanten så är en skjutregel monterad på undersidan.

Solaster/HE

SKJUTDÖRR TILL FÖRPIKEN.

Besökande RB111-ägare har många gånger fällt kommentaren att de skjutdörrar vi har är en smart lösning på att ”stänga till toan”. De kompletteras av en enkel vikdörr som sitter med pianogångjärn på maststötten och stänger till salongen.

Konstruktionen av skjutdörrarna är enkel. De fungerar som skjutluckorna men har en list på långsidan som gör att den yttre drar med den inre på utvägen. Wasa Yachts (tel. 08- 550 972 30) har nu snickaren Janne (som gjorde luckorna åt mig för länge sen) anställd. De gör gärna ytterligare exemplar om någon är intresserad. OBS! Jag har noterat att ingången till förpiken kan var olika stor på båtarna, så det är nödvändigt att mäta till önskade mått.

Poseidon/HH